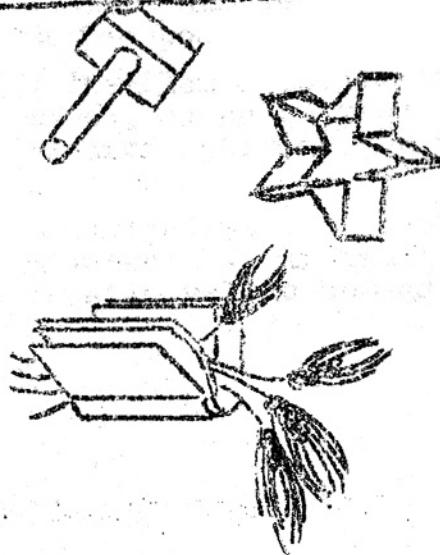
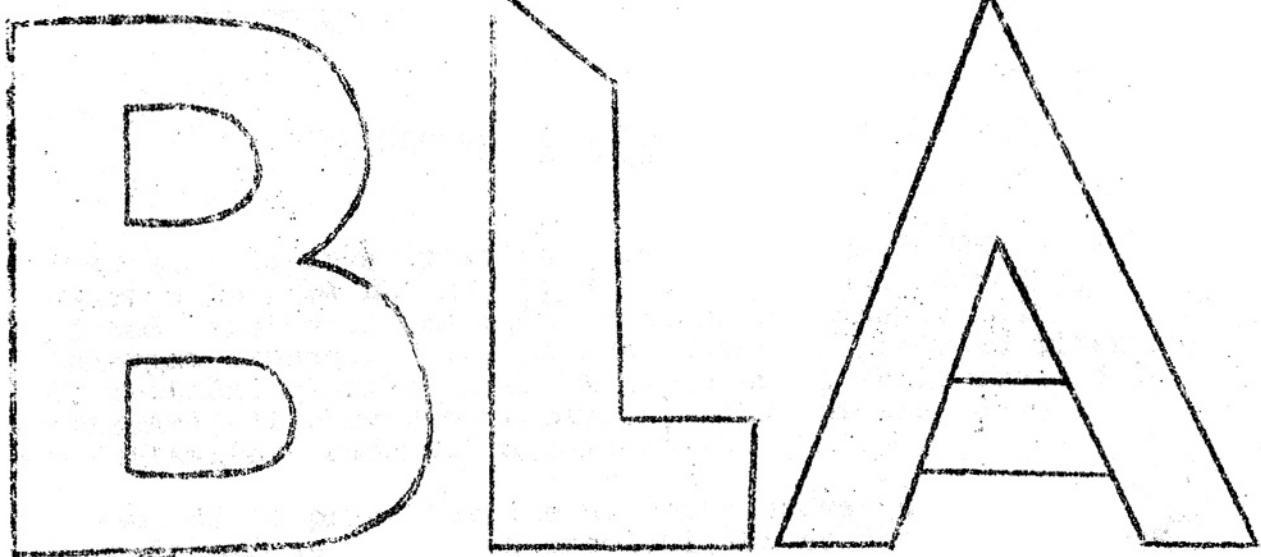

OPZSMS TRATE

20. 3. 1982

št. 1

GLASILO OO ZSMS T²KATE

Ponatis: Subkulturni azil Maribor, 2011
Subkulturni azil, Cesta k Tamu 12, 2000 Maribor

Zbirka: Subkulturni dialog 006

Naklada: 300 izvodov
Brezplačna publikacija

Projekt Subkulturni dialog
sofinancira Evropski socialni sklad

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJSKI DILJENI FINANCIJA EVROPSKE UNIJE
Evropski socialni sklad

ZDRAVO

ZDRAVO

ZDRAVO

ZDRAVO

Pred vami je prva številka glasila OO ZSMS TRATE.
Glasilo BLA BLA BLA naj bi se lotevalo vseh področij,
ki zadevajo in zanimajo (in tudi manj mlade) v naši
krajevni skupnosti. Želeli smo ustvariti predvsem literarno
in kritično glasilo, kjer bi lahko predstavili svoje delo,
razpravljalji o svojih problemih, in ki bi omogočalo
predstavitev naše ustvarjalnosti.

Upamo, da do prve številke ne boste preveč kritični.
Ubadali smo se nameč g problemi, ki so nam, neizkušenim
na tem področju, povzrečali veliko preglavic.

S številom avtorjev prispevkov smo zadovoljni, vendar
upamo, da se bo krog ustvarjalcev druge številke (treba
je biti optimist) še povečal.

Zahvaljujemo se Krajevni skupnosti Velka (posebej že
tajniku KS), ki nam je pri tehničnem delu ustvarjanja
glasila veliko pomagala. HVALA!

Uredništvo

BLA BLA BLA

BLA

BLA

BLA

BLA

BLA

KAMEN OKROG VRATU

Rock že zdavnaj ni več samo zabava. postal je del življenja mladih ljudi. Je edina stvar, kjer je danes mladina našla svoj izraz. Se pomembnejše postane to področje s pojavom punka, ki je angažiran in zahteva angažiranost.

Mladi se danes pojavljajo v sklopu širše organizacije starostnih skupin in imajo ali nimajo občutka, da so v sistem integrirani, ali pa kot skupine izven organizacij, ki stojijo nasproti odraslemu svetu in so problematične in lahko tudi sovražne. Zlasti v očeh odraslega sveta. "Pri mnogih mladih ljudeh pri nas je močno izražena potreba po izgraditvi lastnega pogleda na svet, lastne subkulture, družbenega prostora, kjer bi lahko delovali izven vseobsegajočega, vedno prisotnega in vsevednega sveta starejših, ki ga jim, ne le skuša določati vsakdanjost, ampak jim je prerokoval tudi bodočnost, ki jim na vsakem koraku vsiljuje lastno podobo, kot edino sprejemljivo, veljavno in človeka vsebine. Rokenrol je praktično edina stvar, ki jih ščiti pred asimilacijo v vrednostni svet maturirjških odraslih..." (G.Tomc: Zivali rokenrola, Problemi 205/6).

Fenomen punk rocka je v širši javnosti vzbudil pozornost s senzacionalističnimi aspekti. Sestavljene slike: strgane obleke, čudna šminka in frizure, varnostne zaponke, nasilje. Toda v bistvu je punk podaljšek impulza vsega rocka. Javno so sicer obtoževali stare rock zvezde, ki so, kot je dejal Johnny Rotten izdale svoje prvotno poslanstvo. Poslanstvo rocka je revolucionarno. Na zahodu je manifestacija razrednih frustracij in jezik in simbol nemirnih energij mladinske subkulture, za katero je buržoazna dražba hinavska, km samozadovoljna in banalna.

"Punk je tudi pri naš množicen pojav, je naša oblika dejavnosti mladih, ne pa vdor tujega, pojav, ki je navzite sveti provokativnosti celo doživel že nekaj tako imenovanega družbenega priznanja (npr. nagrada sedem sekretarjev SKOJ-a za Pankrete)" (Slavoj Žižek, Problemi 205/6)

To razmišljamo o punku moramo razmišljati o okoliščinah iz katerih se napaja, to so vsekakor realni družbeni odnosi, predvsem tisti, kar bode v oči. In kaj v naši družbi bode v oči? Prepočasno razreševanje nekaterih vprašanj (to je sicer že velikokrat ponovljena fraza in je poleg tega, da je resnična tudi rahlo nestrenljiva upoštevanje razloge). Velikokrat jih rešujemo nesamoupravno. Enkrat slab gospodarski položaj, problemi nagrajevanja po delu, gospodaški kriminal, nerešeni problemi nerazvitih republik in AP, nacionalno vprašanje, problemi pri uvajanjtu delegatskega sistema, neurejeno področje zaposlovanja (kar zlasti prizadene mladino), stekovanjska problematika, birokracija, nezainteresiranost množic, potrošništvo, malomeščanstvo... Ekonomski položaj voliva tudi na druga področja, npr. kulturo lahko razdelimo na elitistično, manj elitistično in na množično kulturo. Elitna kultura (opera, gledališče, filharmonija) je izvzetna iz normalnega procesa ocenjevanja. Tako vzvišena je ta kultura, da ni umetnik le tisti, ki jo ustvarja, ampak celo tisti, ki o njej piše. Namenjena je oskenu krogu sladokuscev. Mi na vasi skoraj ne vemo, da obstaja. Večina je v tej naši kulturi v podrejenem položaju. Množici mladih je nedostopna. Rock in punk ne dobivata nikakršnih družbenih dotacij (elitna kultura pa je seveda dobro plačana). Rock klubov pri nas skoraj ne poznano. 90 odstotkov slovenskih popevk in dr. romari niso šund, punk pa te je. IN kaj je šund, če to ni pejanje možganov z popevkami (Tonka reci crčak, Tonka reci more).

da ne bude gre... moj predlog nadaljevanja tega besedila je takšen Tonka reči vognica in bičeš tvjek moja. Hazardiranje, hazardna oblačila in žvrgolenje neke Marie, se pri zavesti, da o ponavljanjih fraz do nezavesti, tako v glasbi, kot v besedilih, ne govorimo. Nekdo je nekoč dejal, da poezija poseduje moč, da nas izenačuje s samim seboj. Te pesmice so res izraz, izraz vsega "lepega" v naši družbi) in Dr. romani. Le kaj se želi doseči z odrihjanjem ljudi od vsakdanjih problemov, z mavricami, z oblaki, z nesrečno ljubeznijo, ki je nesrečna le do refrena in z okrhanim spolnim življenjem zdravnika, ki ga odreši (poteši) lepa, tudi nesrečna pacientka, ki je morala na operacijo (zaradi gripe!?) pa se zdaj ne ve, ali bo nesrečni zdravnik večno spolno nesrečen ali pa bo operacija uspela in bo intimnih noči, tako v bolnišnici, kot v njeni sobici (če sveči dokler sveča ne dogori) dovolj.

Veliko vprašanje je, kaj je dorečeno in kaj ni, kaj je spogledovanje z družbeno kritičnostjo in kaj je avtentični revolt, kaj je jeclavo meščansko spogledovanje sem ter tja, kaj je isto ta pravo in kaj ne!? Lep izraz/ hinavski obran/ in prgišče izmišljenih fraz/ to je ves tvój repertoar/ toda mentalno nisi več zdrav/ gnil si gnil čisto gnil/ v lastnem dřeku boš segnil.. (J.Kreše: Gnil si gnil)

Veliko vlogo v vsem tem bi lahko imela mladinska organizacija. Glasba je avtentična potreba in del življenja množice mladincev. Punk je glasba, ki lahko zadovlji kritično mlado generacijo. Mladinska organizacija tega noči spoznayati.(Kajvemkdo mora o tem razpravljati, pa tega ne stori, zaradi preantrpanega programa in premalo časa, mladina pa se vsebolj izogiba mladinske organizacije)

"... v punku se ravno sežema vse tista, s čimer bi se morale organizirane sile mladih majostreje spoprijeti (idejni nihilizem itn.) punk je simptom... Tu ob tej besedici "simptom" moram priznati, da se z morebitnimi kritiki povsem strinjam, čeprav dajem tej besedici nekajliko drugačno razsežnost: "simptom" je pojav, ki na prvi pogled - iz vsakdanje utečene perspektive- deluje, kot nekaj "tujega", "iracionalnega", "vdor nemoralnega", ob katerem pa dejansko vdre sicer potlačena "resnica", tistega na viděz najbolj "umirjenega" vsakdana, ki je ogorčen in presenečen nad njim. "Simptom" nam v sprevrnjeni obliki vrača našo lastno potlačeno resnico. Spomnimo se "primera Trobec", ki je pred nedavnim razburjal našo javnost, spomnimo se neukusne orgije, ki so jo zganjali sodobni meščanski časopisi - to je "resnica" normalnega vsakdana, ki nam jo vrača punk. Če ima razlikovanje med dogmatskim in nedogmatskim marksističnim pristopom kak smisel, potem je to razlikovanje (tudi) v tem, da - ko ob raziskovanju družbenih pojavov naletimo na točko, ki ima simptomsko vrednost - "simptomu" predvsem pustimo spre-govoriti, ne pa da ga že vnaprej "razumemo" (t.j. zvedemo na že znano). Punk zgošča, kot "simptom" v neposredno-eksistencialni obliki vse tisto, čemur pravimo v abstraktnem idejno-političnem žargonu "vladavina tehnobirokratskih sil", "nerazvitost samo-upravnih razmerij", "meščanska in malomeščanska ideologija, ki obvladuje naš potrošniški vsakdan" itn. - je edinstven pokazatelj tega, kako se pritisk tehnobirokratskih sil na družbeno-ekonomskem področju križa s prevlado meščanskih ideoloških oblik na področju (množične)kulture (S.Zižek: Problemi Po5/6 1981)

"Zavzeti moramo minimálni odnos do tega, kakšen odnos ima pravzaprav kulturna politika samoupravne socialistične družbe, do tega, gotovo manj glasbenega, kot sociološkega razvojnega pojava, ali ga pozna dobro ali površno in seveda, kaj meni o njem ZSMS... Najbrž bo narobe razumljeno, da gre za pogrom. Tako pa bo razumljeno toliko časa, dokler bomo punk presojali z izposojenimi merili (tačni punk pri nas ni isto kot punk v Angliji, če pa se hoče navzeten sam pokazati za takšnega ali podobnega, počne to namerno), dokler nam ne bo mnogo bolj jasno

kaj tisto v punku, kar mi samo modar in tudi ne samo
kazikorajča (Komunist 10.7.)

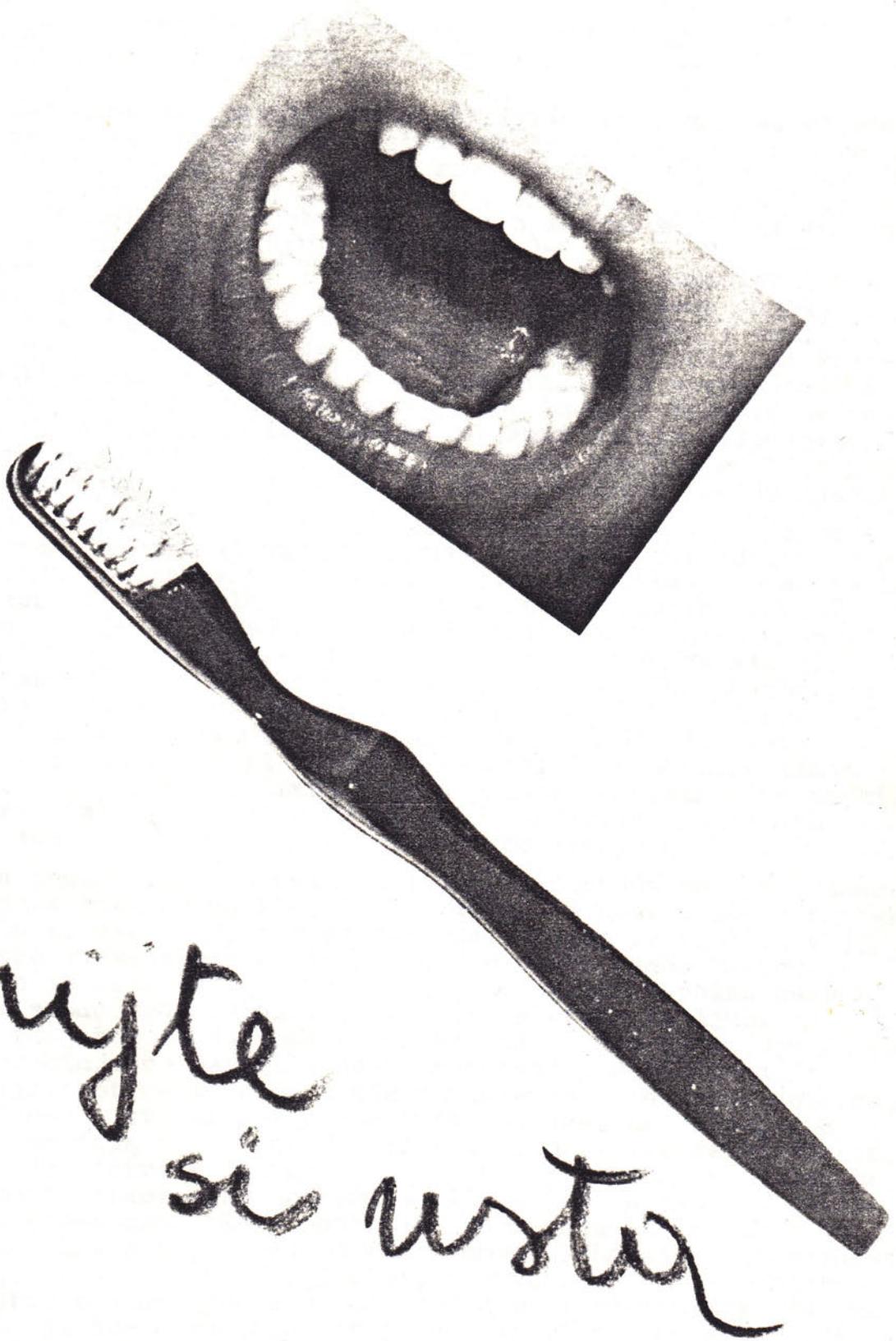
Tega o posvunosti in lepem mirnem življenju, ko je vsaka spremembu skeleča bolečina, so pri nas pre vladajoče. Tako so največji sovražniki "mirnega življenja" skupine, ki niso zadovoljne in skušajo družbo zbuditi iz spanja. V današnji ekonomski situaciji so nekateri sloji še zlasti prizadeti. Prav mladina, tisti del prebivalstva, ki je navadno najbolj elastična, je nezadovoljna. Če ima prave možnosti izraža to preko v družbi običajnih kanalov, če teh možnosti ni, pa si izgradijo svoje od institucij neodvisne načine izražanja svojih in družbenih potreb in nepravilnosti. Ti kanali pa so lahko in navadno so objekt ostrih napadov, v katerih se pojavijo kakršnekoli nepravilnosti, veliko-krat odgovarjajo tudi za tisto, kar niso "zakrivili" (vsi gotovo poznate zgodovino in sedanost lova na punk čarownicem kjer se skuša spraviti v isti koš punk, mladiščno prestopništvo in fašizem, cz. nacionalsocializem). Tega protimladinskega Bevinizma so polni jugoslovanski časniki. Ali se želi odvrniti pozornost od pravih vzrokov za probleme, in še huje, ali pa želijo prav mlade prikazati za vzrok le-teh?

Družbeno-politične organizacije (zlasti ZSM) so velikokrat nefleksibilne in se niso sposobne spoprijeti z bistvenimi stvarmi v pravem trenutku. Na veliko razpravljam o abstraktnih in manj pomembnih stvareh. Bistva pa se ne dotikajo. Pripravljajo pa na proslave in napražovanje raznih obletnic (važen je zunanjiblišč) Najbolj skeleče stvari pa ostajajo ob strani. Jasno je, da se mladinska organizacija, o kateri teče tu največ beseda, ne more zapirati sama vase, v ozek krog mladinskih problemov, biti mora tesno povezana z ekonomskimi, samoupravnimi, političnimi in drugimi potrebami človeka. "Kajti interesi in potrebe mladine pravzaprav niso nič drugega, kot del interesov in potreb delovnih ljudi" (E.Kardelj: Smeri razvoja polit. sist.sam. soc.) Naloga ZSMS je vpeljati v sistem samoupravne demokracije široke množice mladine in ne samo njen izbrani del. Tudi na to je opozarjal tov. Kardelj. Stanje pa je ostaja isto, ponekod se še slabše. Vedno eni in isti, takorekoč že "poklicni mladinci" (termin žal ni moja domislica) vodijo revolucionarno organizaci. (če se omejimo samo na metode dela) leta in leta po istih poteh. Problematika je že "sto let" ista in največkrat daleč od stvarnih potreb. Uvaja se nekakšen centralizam. Velikokrat jo imajo zgolj za transmisijo Druge DPO in višji "forumi"). Mladinska organizacija ni zato tu, ker to starejši zahtevajo in tudi ni treba, da je takšna, kot so si jo oni zamislili. Biti mora vplivna v družbi. Vplivna pa je lahko, če ima za seboj množico mladih in ne le nekaj posameznikov. Množična pa bo, ko ne bo birokratskih odnosov v organizaciji in kos je bo loteval "življenjskih" problemov mladine. Problemov, ki neposredno zadevajo mlade in njihov položaj v družbi. Za konec pa je ema Kardeljeva misel: "Samo človek, ki prevzema tudi odgovornost za svojo svobodo, je lahko svoboden. Toda samo človek, ki lahko demokratično odloča lahko prevzame takšno odgovornost. Mislim, da bi prav to spoznanje moralno biti izhodišče naše politike do mlade generacije." (Smeri razvoja...str.212)

B

Tovariši /pankrti/

Tovariši gospodje jaštvan ne verjamem. Tovariši gospodje jest vam ne verjamem. Ne verjamem starj držav, ki vas je rodila. Vsaka stara država je pač tolko kriva. Kolikor mila rabi vila da bi se umila. Villa je čudna netušenska stvar. In rabi dosti mila da se ne pokvar. Tovariši gospodje jest vam ne verjamem. Preveč skačete v besede. Preveč ročljate z orožjem. Preveč je vode v vinu. Občutek je že zdavnaj zginu. Tovariši gospodje...// Včasih hočem risat. Včasih hočem pisat. Včasih hočem pet. Vedno me merte in zatrepi. Tovariši gospodje jest vam ne verjamem.

umijte
si usta

ČISTI NE GNIJEJO

SAJ SMO OTROCI TISTIH LET KO HOČEMO GOVORITI SPET
O RESNICIH FIKU IN FINANCIJI --BLA BLA BLA BLA--

Večina med nami je opazila, da so besedila sestavni del glasbe. Seveda se marsikaj prileže instrumentalna glasba, ki fajn paše v romantičnih trenutkih (glasba, vino, žena, kaj hočeš več), ko stremiš za svojimi skritimi željami in potrebami (ženska takrat rajši da in moški bolje sprejme) in jih končno hočeš uresničiti (pa ne čokolado, ampak druge sladkarije).

Naš stari, znani glasbeni delavec in član šund komisije (ne Šund skupine) je na pogovoru o punku konec lanskega leta dejal, da ni razumel besedila pesmi "Lublana je bulana" in ker je tudi glasba na nizki ravni jo je okarakteriziral kot šund. Ta komisija tudi ni razumela drugih t.i. punkovskih in novovalovskih pesmi, zato so jih okarakterizirali kot šund in tako so se te skladbe prodajale nekoliko dražje kot ~~ostale~~ ostale melodije. Obenem pa so zaradi "glasbene in tekstovne kvalitete" bile redko ali sploh nikoli predvajane na radiu (izjema je ljubljana.RŠ).

Vrnimo se k besedilom in se vprašajmo, kako to, da so ~~ta~~ besedila ostala "nerazumljiva" tako šund komisiji, kot tudi drugim bolj in manj izobraženim ljudem predvsem starejše generacije in in velikemu številu mladih predvsem v nižjih slojih družbe? Kot prvo jih je od te smeri glasbe odvrnila prav glasba sama s svojo "silino in rušilnostjo". Drugi vzrok je premala ali celo napaka informiranost o tej vrsti glasbe (to glasbo, ki jo večina imenuje punk so mnogi "spoznali" - ne samo glasbo preko senzacionalističnih časopisov, ki so imeli do njega negativen odnos in so ga enačili z anarhijo in nacionalizmom mladine....). Veliko je ~~imav~~ k temu prispeval diskriminatorski odnos ~~medijev~~ medijev do te glasbe in privilegiran položaj tuje in domače zabavne in predvsem disco glasbe na RTV.

Starejša generacija (in veliko mladih) pač rajši posluša romantična ljubezenska besedila, ki se končajo s hepi endom (Franček in Micika se vzameta), ali pa tudi ne (zbogom ostaj ljubavi); kjer dobro premaga zlo in so negativne osebe vedno kaznovane (Don Juan se nesrečno zaljubi), kjer je besedilo polno nedvoumih prispodb in simbolov (vso noč sva vroče se ljubila). Tako še zdaj poslušamo moderne pravljice za starejše. Stvari pa se le spreminjajo. Besedila postajajo manj idealizirana, zdaj pa zvenijo, kot reklame za sadje in zelenjavo in druge dobrine, ki jih danes v trgovinah primanjkuje (banane, bresvice, še kikeljco prodala bom za novi avto dala bom...). Vse takšne in podobne idealizirane (morda nekatere res kritizirajo premajhno založenost v trgovinah) popevcice nimajo nič skupnega z družbeno kritičnimi besedili v punku in novem valu. Besedila v tej glasbi ne visijo nekje nad oblaki, temveč izhajajo iz stvarnosti. Opisujejo dogajanje v bazi družbe, pokažejo na oblike družbene neenakosti, opozarjajo na napake v družbeni stvarnosti (še zmeri mislim da je treba vse minirat pa ne glich z bombam ali petjem..) Očitno so tako svobodno miselna besedila mnoge prestrašila, tako da so jih zavestno ali ne, poz svoje interpretirali in jih imeli za družbi škodljiv. Očitno je veliko tistih, ki je tako mislila, pozabila na besede velikega filozofa, ki je pred mnogimi leti dejal, da kultura ne služi samo zabavi (tako tudi glasba ne, ki je del kulture), temveč ima vzgojno izobrazbeni in družbeno-kritičen pomen. Glasba naj tudi združuje narode, naj pokaže na razlike med ljudmi, ki niso etničnega izvora, temveč družbenega, razlike, ki ovira nadaljnjo integracijo med ljudmi in povzročajo družbene neenakosti.

Kako, da ni šund kaka domača popevka, ki je podobna kakemu tujemu hitu in ima res nerazumljivo oz. brezvezno besedilo (banana-olupljene, zelené, rumene, čokoladne dodali bi čelahko).

Se človeške - ali je to prispevok za...? breskvice, breskvice
zorijo breskvice, ato ...sterila bari to, ...gospod rock eng real
Morda je eden od razlogov v tem, da je že imamo šund komisijo,
naj ta tudi kaj dela in naj "pois" slabo glasbo (sevede gospodje
v tej komisiji svoje "glasbe" in "glasbe" svojih kolegov ne bodo
opremili z napisom: šund) Ali ima ta komisija še kak "globlji"
razlog, da seleкционira oz. največ črta prav v punk besedilih?
Kdo se tu čuti ogrež-enega? Res je moramo vprašati, kje so meje,
do koder lahko gre družbeno kritično besedilo in kje lahko kdo
poseže vmes... (vodi me cenzor mo.)?

Mnoga vprašanja se porajajo ob besedilih teh skupin, na katere pa
kot kažejo zadnji dogodki, sčasoma se navadili tudi tiati, ki so imeli
to vrsto glasbe za "razbijanje po inštrumentih in družbi". Okusi
so torej različni in o njih ne bi diskutirali. So pač ljudje,
ki radi dvigujejo roke kvišku (Hands up baby) ob glasbi ali pa so
zaljubljeni v modre srajce (košulja plava) ali pa so radi obdani
z žlahtnimi kovinami (zlato moje). Kdor pa bo žezel, da glasba
ne bo samo glasba, sčasoma bo pač poiskal tisto pravo kvalitetno
glasbo, glasbo, ki je sposobna dati kaj več in je dovolj hrabro
saj smo otroci tistih let, ko hočemo govoriti spet o resnici,
fuku in planincih BLA BLA BLABLA BLA BLA BLABLA BLA

bertalanič franjo- manica

Vidim ga pred seboj,
vidim najino srečo.
Bil si pri meni, bil si z menoj
nato si odplaval
in vzel srečo s seboj.

Moje roke te lovijo,
a ti plavaš in hitiš pred menoj.
Dolgi beli prsti te lovijo,
a ti hitiš dalje,
vedno hitreje,
dokler se kot sonce ne skriješ za oblak.
Toda moje roke te še lovijo,
vse dokler ne odprem oči
in vidim roke,
ki jih stegujem pred seboj.

Lidija

Zvezde sijo,
tiho in lepo se blesto tam daleč na nebu.
Stojiva zdaj tu -sama-
le zvezde tam daleč blesto
in edine priče so nama.
Držiš me za roko
in tvoje oko, tvoje sanjavovo oko
povedalo bo kako je z nama.
Zvezde pa vendar sijo,
tiho in lepo se blesto tako daleč nad nama.
Tja dalje poglej, tam je tista planjava,
kjer sva, povej, tako lepo se "igrala".
Zdaj je vse lepo je preč, ni ga-
pa čeprav sva tudi zdaj sama.
In ko ni samo tvoje oko, tvoje sanjavovo oko,
povedalo to, kako je z nama
tudi zvezdnih -
ni več sijaja.

Kronika

Zakompliziranost trenutka v dušni krizi neosnovanega občutka odgovornosti v zvezi s stvarmi, ki bo psiho-eksistenčnega pomena za individuum, ki ga predstavlja takšen dogodek. Pričakovati od življenja, da je optimizem rešitev je tako brezsmiselno, kot možnost plodne posledice sadističnega lovca z milom (obveza: miris na zeleno jabuko).

Sprašujem se, kje je mesto in kam človek prišteva svojo "sposobnost" (Človek, ki izstopi na postaji v Vtocij jami ne bo dosegel stopnje, ker preveč veruje v boga).

Sanjal sem, ko sem bil mlad in nedolžen o marsičem: najprej o rojstvu, potem življenju, o prascih in koruzi, pa tudi o tračnicah. Sanje o tračnicah so naj...., končujejo se vedno nad prepadom v katerem so; Traktorska brana - jasno FIATOVA, krokarji, črvi, hlapci, modrasi ženske gnila jedra. Bog je ustvaril človeka. Pravim, da je primerjava sebe s prepadom dokaj umislen in pomemben tvorec svojega jaza. V tem šubretu pa se najde nekdo, ki se na tebe, računajoč na tvojo sposobnost nadaljevanja in ohranjanja, pripikne. Verjamem, da je za ta dogodek v okviru datuma in kraja te banalne superiornosti kriva moja zlata podobica s Svetim Jožefom, Marijo in Ježuškom, ki mi jo je ukradla stará mati na Snežni, ko je bil žezenj. Tam dol sem gledal in smatral, da je to edino poslanstvo in poklicanost človeka. Če priznam sem šel brez rorcang h kovacu Eden je bil v lokavcih, ga ni več, ker mu je stari drpil cigle, ki jih je imel za štalco in začel ~~kradeti~~ zidati štanjo. Zar sem golorok šel po potek čez zgornjo Hlapje. Pričakoval sem, da bom spet ustvarjal svoja dušno bolestna hotenja. Ževedel me je pravzaprav moj sosed, ki ima doma tri hlapce. Vidim ka je fohman (Hlapci-Jemlje, Denar, Kl. Ga., Zasluzi, V. Fabriki.), sicer pa hlapčetina itak ne ~~zna~~ pozna denarja. Pravijo, da je moja socialistična samoupravna dolžnost, da se ne mešam v zadeve drugih mojih socialističnih (nujnost imenovanja) sosedov in oseb. Stvari pa so se premaknile. Povod je za splošno razgledanost dal eden butli, ki je v gatah pojavil v cerkvi. Šokantno, perverzno, banalno, seksualno, absurdno, definitivno. To je bila med ljudimi upoštevana kritika vodilnih, pa tudi nelikvidnih delavcev v domu za dujevni ambicioznih v domu za defekt. Moja sosedka naredi splav, njeni tačas mašini eno iz fabrike, (Škoda, lahko bi bil dober bobnarček). Kaj čemo v življenju se vse zgoditi. Butli v gatah v cerkvi - šokantno. Eden tehnik je prepili križe, nasipal Hildo, jo prisilil, da je odpravila. Kaj čemo, saj ni imel izbire, ima ženo in otroka. Butli v gatah v cerkvi - perverzno. Da bi ja bilo več sta rjavico skupaj zlili, malo počakali, pa še enkrat oddali. (Radodarnost deklic) Kaj čemo sta se pač znajšli. Butli v gatah v cerkvi banalno.

Zaključek:

Nekoc se mi je spet sanjalo. Hodim po puščavi, nekje daleč se je svetlikal napks CILJ. Se pred tem je pisalo: vstop na to pot sam v kravatah. Pot je postajala vse neznošnejša. Želudec mi pravi odlepi me, lažje se gre, srce mi pravi odvrži tudi mene, enako če tudi lastnosti: uvidevnost, ljubeznivost, spoštovanje, ustrežljivost, idr. čednosti mi tako pravijo. In storil sem tako. Korak je postal lažji, moj bolhen ironična pekoč žolč me ni več inviral. Posleda sem nazaj. Vse olajšane stvari so bile so bile potrte, izkarovale, zakaj človek? Nisem mogel gledati in me poslušati, odvrgel sem ušeša in oči. Sedaj ~~zna~~ je bil jasno CILJ BO MOGOČE DOSECI.

MOTORJI TEŽKI

LJUBIL JE MOTORJE TEŽKE
KUPIL SI JE TOMOS MOPED
RAD DIVJAL BI SKOZI VAS
DAL GA JE FRIZIRAT

SMRKLJE SO SE ZA NJIM METALE
KER IMEL JE TOMOS MOPED
VSE BI RADE SE Z NJIM PELJALE
KER DIVJAL JE SKOZI VAS

SMRKLJE SO POSTALE FRAJLE
V MESTO V ŠOLO SO HODILE
SREČALE SO ŠMINKERE
TOMOS MOPED POZABILE

IMELI SO FRIZURE LEPE
GETSBI HLAČE IN ŠPIČAKE
TRAVOLTA ČOBE IN FIČAKE
VOZILI SO SE V DISKAČE
IN LOVILI SO GLUPAČE

ON PA VOZI TOMOS MOPED
Z ČELADO V USNJENI JAKNI
GLEDA FILME KRIMINALNE
KARATE TRENIRA PA TUDI TEK
NA DOLGE PROGE

BESEDNO IN GLASBENO RASVETLJEVANJE:

M A S A K R

KONCERT 9
Dan, kot vsi drugi, na avtobusu obdvanajstih se nenačrtovano a vendar s pričakovanjem srečamo. Smer je ista - Ljubljana, cilj hala Tivoli ob nepozni urki. Cisto konkretno pa koncert za solidarnost s poljskimi delavci (kaj ni to lepo), na katerem se je obetali bogat program s petimi skupinami in enim kant-avtorjem. Na poti (torej na drekožer ekspres cugu) smo požrli mojo skromno malico, ki sem jo s težkim srcem razdelil, no pa tudi dve kapljici šnopsa sta bili. Aja zasedbe (naše namreč) še nisem navedel, to smo bili pisana družina: višji funkcionar, bobnar priznane skupine, ena ta prava mladinska aktivistka, poklicni kvartopirec, novinar in moja skromnost, ki si lasti avtorske pravice in honorar za tale prispevčekl Imena niso navedena, zato, da se boste lahko malo okol menili, če za kriča ne veste, kar mene vprašajte, medtem, ko me povabite na pivo.

Čudno, kart ni bilo težko dobit, tudi vstopnina je bila zelo solidarna (50ND), kar smo seveda noter spravili pri pivu. Bolj težko je že bilo priti noter v prostor dogajanja, v cerkev naših dni. V parterju je največ črnega usnja, verig, knoflic, frizur in frizuric in dosti drugega, kar seveda za nevajeno oklep deluje zastrašujoče. Aja, no ena izmed glavnih je bila tudi moja ledarka, pa je kljub temu en hudič imel čisto isto in to še dosti bolj chranjeno od moje. Prek ozvočenja nam vrtijo punk, punk in še punk. Pa smo dočakali tudi začetek, ki je bil popolnoma zgrešen. Držali so nam (publiku) predavanje o Položaju Boljske, za koncert nekaj nepojmljivega in neizvedljivega. No pa je prišel tudi prvi bend na sceno, seveda vse je neukusno napovedoval naš poklicni punker Igor Vidmar.

D'Pravda se imenujejo tepcji in teleborčiči, ki so nam prvi poskušali nekaj povedati. Kaj bi naj povedala njihova maškerada in kaj glasba (ki je ne razumem) in mislim, da je oni sami tudi ne, mi ni jasno. V vsakem primeru, ker smo bili zelo blizu odra, smo požrli velki drek, saj je proti D'Pravdi deževalo odpadnega materiala (drobiž) pljunki, papir...). Nazadnje je priletela še literska flaša, se odbila od reflektorja in padla kitaristu pred nos. Kako sem si želetel, da bi katerega od teh bednikov trofila. Pljunki, ki niso prišli do odra so se zaustavliali na naših glavah in sploh je bilo vzdušje super. Se malo o D'Pravdi. Dobil sem občutek, da je to skupina intelektualcev, ki je iz svojega dolgočasja pač prišla malo jezit pettisočglavo množico. Ce je to RIO (Rock in Opposition), potem hvala. Naj gredo ti bedaki zabavat kulturne starčke vSNG.

Ng, mali odmor, da si je poklicni punker izmislil predstavitev Bulldogov. Njegova tretja greška ta večer, izbira benda namreč. Mladci iz te skupine so se zgleda preveč napihnili in se pri svojih devetnajstih začeli ukvarjati z umetnostjo. V preveč intenzivnem iskanju lastnega glasbenega izraza so se tila skupšt izdajalci i gubili (za "hard core" punkerje). Res lepe so njihove nove kture, tudi natrenirani so izgleda bili dobro pa kaj, ko imajo samo eno ali dve pesmici omembe vredni. Večino časa smo stali in se dolgočasili, vsekakor bolj sprejemljivo od prejšnjih gniležev. Med tem sem v gužvi srečal kolege iz show bi-nisa. Promašene muzičare nove MB-ske skupine, ki ima adute shra jene za jesen '82. Se nekaj je bilo koristno, to namreč, da se naše moštvo razdelilo na one, ki so sedeli na tribuni in nam stoječim čuvali garderobo, kar se je izkazalo zelo pozitivno že pri naslednjem bendu.

The Šund iz Idrije. Na tapeti je ska muzika in mi seveda

SKAčemo in se potimo! Če so bili najboljši nastopajoči, seveda pa bolj iskreni in direktni od prejšnjih dveh. Uigrancost dobra, scenško obnašanje pa nesigurno in boječe (moj vtis). En refren je bil podoben refrenu iz hit pesmi skupine Butli. Če gledamo že samo regionalno razliko bendov, moram reči, da je to slučajnost: Dobra finta, vendar v tem biznisu bodi pripravljen na vse pa boš dobro živel in ti bo dobro na zemlji. Torej šund, solidno.

Nato je bil na vrsti največji promašaj koncerta - skupina Martin Krpan. To je skupina, katere člani sicer obvladajo inštrumente (z izjemo pevca, ki se ne obvlada), vendar imajo prazne glave in naslohi so bedni. Celo štvar smo presedeli, bili so primeri tudi trdnega spanca.

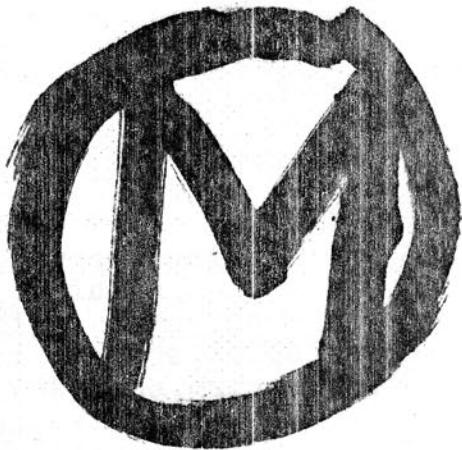
Jani Kovačič. Drekežer pride na oder, pove finto, dve, zapoje pesem, dve. Malo vključuje brusilko na odru, spet igra in poje, vse seveda izvaja s šarmantno profesionalnostjo, ki to ni. Vsi se počutimo dobro, pojemo z Janijem, se deremo, ga skušamo preglesiti in spet pojemo. Jaz mogoče ne bom nikoli videl Škofice bom pa kmalu šel pogledat na Lovski dom.

Mali odmor, čuti se večji pritisk, ljudje silijo naprej, čim bližje odru, tem več boš videl, tem bolj boš slišal (či virješ), tem bolj boš užival drogo imenovan Paraf. Ne, to od njih nismo pričakovali, tako udarnost na koncertu, direktnost in profesionalnost, da, to. Profesionalnost, ki že včasih malo moti. Glasba z novega albuma je palila, javna kupatila, želim biti vojnik in ostale dobre zvenijo, ko ne izstopajo bobni (kot na plastiki) in sinty (elektronska mašina s tipkami)? Vsem cola je odlična, dobra za oko in uho. Dobro je, da ne izkoristi svoje telesne privlačnosti, saj bi v kratkem pisaniku lahko postala Blondie v YI. Pesmi se vrstijo ena za drugo in v parterju skoraj ni več za izdržati, zmanjkuje vsega, od energije, do pameti. Za konec Narodna pesem (Ni jedne nema bolje od naše policije), ki pa so jo igrali zelo hitro, kot da bi ljudje iz Barafa preveč poslušali Masaku. Vse se je dobro končalo, ostali smo vsi z vsemi deli. Samo vode v telesu je zmanjkovalo.

Osvežili smo se z neko brozgo vodi podobno in že so pred nami državni ljubimci, ki se družijo v skupini Pankrt i. Dečki so izgleda skopčali, da smo preveč utrujeni in da morajo malo skrajšati program. Da ne naštrevam njihovih starih, ki ti dvignejo lase, nove presenečajo. Se vedno ostajajo maši idoli udarni (za svoja leta), brezkompromisni in kar je navažnejše pošteni. Pero je malo zamenjal zasedbo medtem, ko smo se zadnič videli (to je bilo moje tretje srečanje s Pankrti). Nikakor se ne morem znebiti občut-ka, da so bili prvič (lubljana je zaspala) najboljši. Če bi mi kdo dal za žret taki drek, da bi se moral odločiti za Parafe ali Pankrte, bi slednji imeli to čast, da bi bili viktorijanci v mojem srcu, duši in ~~izkemu~~ ušesu. Konec muzike.

Odhajamo v hladno noč, izmučeni, pa vendar vsaga polni. Doza muzike za eno veder je bila polna. Mnenja ne pridejo več do pravega izraza in treba se je odpraviti proti 150 km oddaljenemu domu, kjer čaka topla postelja in fruštek.

dušan hedl

RATKO & JOŽA V AKCIJI

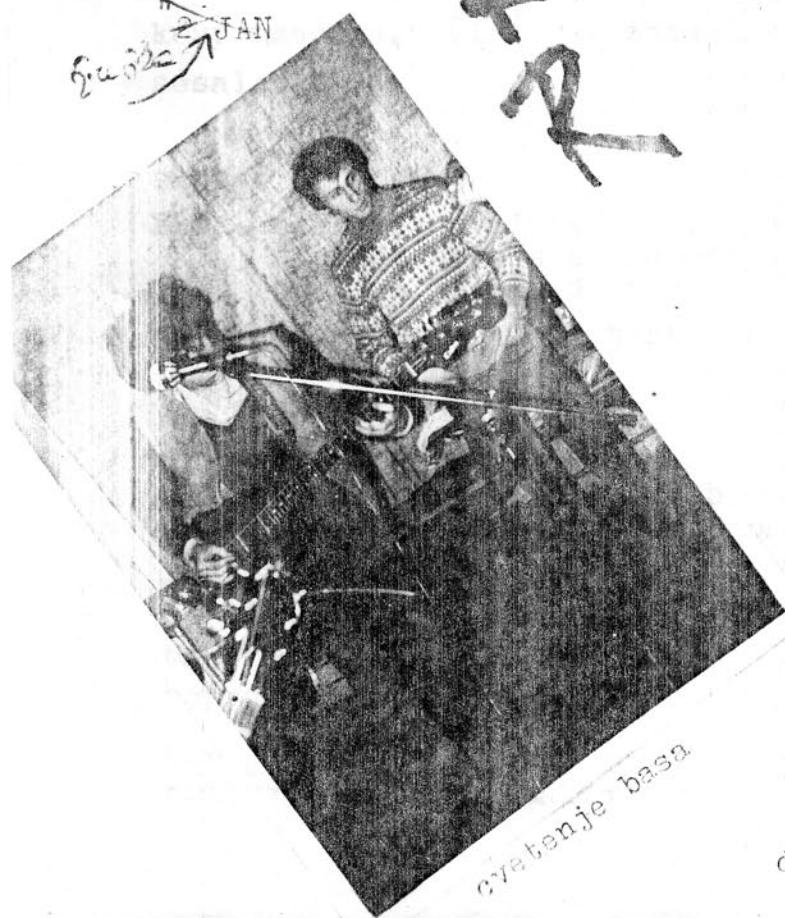

2. JANUAR
KKKKK
1982

TRATE
LUKNA

jan
jan

akcija je naša
bol k naši

četkanje basa

DUSAN & KITARA V AKCIJI

C.I.Ar

(variočna temo)

...mahinacija, segregacija, separacija, organizacija demokracija, avtokracija, masturacija, policija, socializacija, šovinizacija, nacioalizacija, negacija lojalizacija, onanizacija, akultrajja, asimilacija, pošlušacija, zajebancija, realizacija, identifikacija, fukacija, garancija, industrializacija, realizacija, relaksacija, rekreatacija, galvanizacija, migracija, konkretizacija, politizacija, olimpizacija, deviacija, birokracija, tehnokracija, fuzbalizacija, devalvacija, teologizacija, materializacija, lokalizacija, šlatacija, germanizacija, amerikanizacija, demonstracija, pragmacija, ordinacija, fetišizacija, komunikacija, integracija, frustracija, manipulacija (z vami)...

ajzacija

BIAJČKI

Delal je in se podelal
Eni so načelniki, drugi so načelniki
skala- zaskaliti treska- zatreskati
mera, namera, primera, nazadne pa vselej zamera

solimo:

Če poskušaš imeti razmerje s Suzi in imaš neuspeh, se to imenuje adreagiranje, če imaš smolo je to travma, če pa sesaš palec namesto, da bi na to mislil, pa je to kompenzacija. (in prav zaradi tega, ker sesaš palec si sesalec)

slovar

EKT - elektrokonvulzivna terapija, terapija, po kateri nastopi stanje urejenosti, je zelo uspešna, v pogovornem jeziku ji pravimo elektrošok.
(elektrika pa je tisto, kar je, ko ni redukcije)

demografija

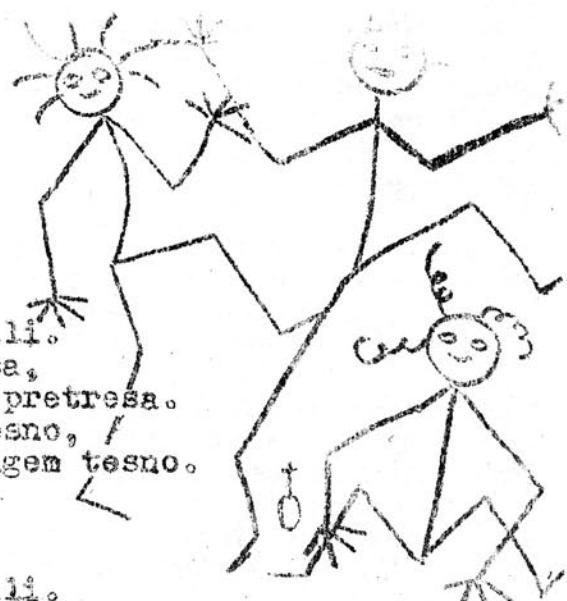
Ali je vse večje število prebivalcev našega planeta vzrok, da nekateri nenehno stopicajo na mestu

?????

Neki direktor ima tajnico brez napak, pa jo vseeno redno popravlja

Ker je komandantu raztrgalo gobec jih je bilo najmanj sto prikrajšanih za junaško smrt.

Za klub smo se tako bavili,
da smo dga naposled le dobili.
Lepo smo si ga uredili,
in v njem prvi ples priredili.
Ta ples bil je banja,
saj bilo je polno pijančevanja.
Fantje so se ga s pivom nalili,
potem pa še punce z njim napjili.
Nihče se ni branil poskočnega pesa,
Saj vsi smo bli vajeni telesni a pretresa.
Skakali v levo smo, skakali v desno,
Na koncu pa obstali drug ob drugem tesno.
Nenadoma pa se jutro je zasvitalo
in nam tiko domov poklicalo.
Nekateri so kar v klubu ostali,
ker od plesa domov niso več znali.
Takšen je bil ta naš prvi živ-žav,
še sreča, da se vse končalo je lepo in prav.

HEK!

Prihodnjič: Če bi bil(a) generalni direktor mednarodne banke za ravoj

M

JUTRO

Prelepa so ta jutra počna resnobe in miru. Silna svežina, globoka tišina povsod, le tu in tam oddaljen šum; znak življenja odmakuje nega nekam na konec sveta.

Hodim tako v tem jutru po drobni poti, mimo polj in sveta pogreznjenega v sanje. Drobna stezica-bližnjica- porasla s šopi trav se izgublja v mraku. Vije se nekam v medlo višino, razpokana zemlja pa žechno zre in trpi. Jutranji hlad me je pretresel, zamižal sem in kar naenkrat sem bil v njeni topli postelji, med rjuhami. Zdivjal sem kot ūrebiček in kaj lahko bi se vse skupaj sesulo.

Malo še počakaj! Kaj naj storiva? Če leto, da dokončam študij. Potem se boš tudi ti poslovila od smrdečih žrel v tej krčmi. Nerad gledam kako te požirajo! Ljubosumen? Tudi nored! Spet sem jo prevaral, da je ūžarela in nehala kvasiti. Kar naenkrat pa sem se močno spotaknil in se zagledal v ogabno grčp obpotnega drevesa. Negaj časa sem tako stal in gledal v to prenreko, ki je bila verjetno povsem slučajno v isti nadmorski višini, kot moj nos. To bi bilo ljubo srečanje; moral sem se nasmehniti. Spravil sem se nazaj, našel stezico, zmogel strupen pogled na motovilo in nadaljeval počasneje. Oh, groza, nenajavljen je prodrl na svobodo iz notranjosti skoni ustno votilno gnušen vonj. To bo od vinjaka; vedel sem, sinoči sem ga zaužil zavidljivo količino. Res je bil okus odvraten, smrdel sem podobno, kot takrat, ko so me zalotili fantalini, ki so na skedenju gnetli sosedovo Francko. Bil sem radoveden. Tako skrivnostno ječanje in smeh in takrat so me opazili. Ni sem mogel zbežati, zgrabili so me, eden za roke, drugi za noge in odneslo me je na kup žganjekuh. Potem sem po vsej okolici otresal obuten smrad, taval sem kje sam po šumi, a najbolj se je horčevala prav Francka. A vendar sčasoma je postajala vse bolj nepristopna in sitna; nenavadno se je zredila. Pozneje sem šele razumel vso to kolobocijo in postal mi je žal. Pot je postajala vse bolj vidna, a od silne odvratnosti se mi je

zavodilo v oko. Spet sem jo zagledal. Vedno je nosila nekakšne kombinacije, rôsikih tudi dve. Če sem kaj načrtno povražil, sem te trakce, lepljive svilo. Vädela je in me dražila s to prakleto žakljevinco. Nisem se jih približal, saj dokler se ni osvobodila teh sunj. Prav sedaj je lezla v njeno gnezdo, dehteca in vabljiva in kar je najbolj važno, brez lepljive tkainine. Rad sem imel to mucko! Res!

Spet sem se izgubil. Pot je pelja a dobesedno svojo pot moje noge pa so jo neubogljivo razale po svoje. Z veliko muko sem se naposled le združil z zdaj že jasno vidno stozico. Bližal sem se cesti, ki se je skrivala nekje v vsesplošni temni gmoti in tja sem bil namenjen.

Stari te ne matata? Kake to? Vedno ne ščipa pred vsemi gosti. Mislim, da je stari pohotnež. Če boš tudi ti takšen - ala ti vera, pojdi v božjem imenu! Zakaj vendar? Saj sem takšen kakršen sem. In ti ljubica nisi edina. V mestu je veliko krčem, podobnih krčmaric. Kaj so mi le naredile te ženske?! To natakarško pleme me bo spravilo v pekel! Ti pa lahko priповедuješ zgoraj o svoji ljubezni do namestnika zlodeja samega. Napotili te bodo za mano in spet bova skupaj. Smrkljica s preklenko vrvjo sva zvezana! Ni veliko manjkalo, pa bi prispeval naravnost do vhoda v pekel. Predstavljam si ga namreč nekje v notranjosti; zvrnil sem se prav v to smer. Jarek nikakor ni bil plitek, a za pot v kraljestva ognja in žvepla le premalo globok. Seveda prispeval sem do ceste in oh stričel cestar, oproti mi trenutek slabosti in pokvarjenosti, prekletnik! Bolje bi bilo, da si grobar, tam koplji ali še bolje - idi k vragu! Kajti lahko bi se bil ubil, iz podzemlja pa še nisem dobil migljaja, torej! Skobacač sem se ven, seveda videl me ni nihče, ker so vsi pametni ljudje spali. A sedaj nisem smel več zatisniti očesa. Oh, spanje, spanje! Nihče še nikoli ni tako temeljito in upravičeno spal na avtobusu, kot bom jaz na poti v Šolo! Po tej prisegi sem si oddahnil in spešil proti domu. Tam blizu pri sosedovih so bili že pokonci. O nesrečneži, kako lahko prezirate te zlate rane ure? Kapitalni neumneži, pri moji veri! In tam luč, ni škoda elektrike?! Sedel sem utrujeno na obcestni kamen in strmel v to razkošje jutra, Kdo bi se vznemirjal, če je vse v redu?! Ali je res?

Kaj Marko, kako bi pogledal, če bi ti rekla, da je z mano nekj narobe!? Če bi na primer tu-no potiplji, tu vidiš bilo kaj, hm, živega. Tvojega in mojega! Hm! Bi bil vesel? Jutri grem na preglej, nekaj je vseeno narobe. Če te zanima me zvečer počakaj! Hm! Čuj navihanka, hm, hm, hm, ne streljaj! Vzemimo, da bi bilo res! Treba je ugotoviti moralno odgovornost in poiskati vzroke. Razmi poznaš anatomijo telesa! Vedno sem govoril, da se poklicne šole leglo neznanja in nerazgledanosti! Ti se seveda s tem ne strinjam. Tvoja stvar, a poglej, stvar se začne z največjim nesmisлом sploh in to je obstoj nemogočega bitja, ki je po pomoti zabredlo na zemljo, ta do tedaj obljudeni raj, kjer so živeli predstavniki nabolj dovršenega subjekta vseh svetov. No, ugotovila si, da govorim ženski v prvem primeru in o moškem kot kvaliteti! Stvar trezne presoje in najčistejšem logike je da provilno in pravično ugotovis krivdo. Jaz sem s tem opravil. Ti si primerek ženske, kot negativnega bitja, ti pa ono drugo! Tako krivda je tvoja, pač zato, ker s i, čeprav zelo privlačna in ljubljena-a ostajaš ženska! Ženska!

Ti moj ljubi bog! Prezmanem moralno krivdo, ti si pa hrani anatomijo, pa subjekte in nesmisle in svetove, da me spraviš v slabo voljo! Sirota sem in povrh še negativna! Hm, eks velja! Njen smeh mi je še zdaj donel v ušesih, srebrn iskriv. Moral sem pozabiti nanj, če sem hotel v Šolo. Zdanično se je, moje oči pa so se neutrudno odpirale in spet zapirale, bilo je hudo. A že se je pričgala luč na oknu moje sobe. Morej je moja mamica vstala, da ugotovi mojo odsotnost. Oh, spanje, ko me le ne bi tako mučilo. A luč je gorela! Luč? Zakaj luč? UASNI, že enkrat to luč. Sleden je lahko tudi v temi. Pridi mucek, pridi že! Jutri zjutraj ti zbeži, smokvica, zato me izkoristi! Pridi, pridi sonček!

Nad vhodom je pisalo: Vreduje

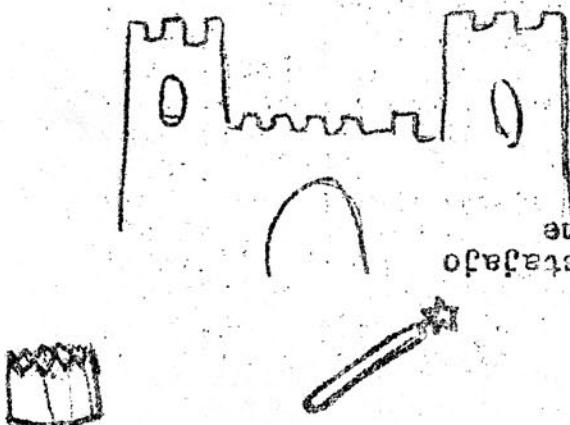
Dežuje. Imam kravato in stopil sam v kravjek. Vesel sem, da ne lije bolj in da ima suknjiti žepe. Kaplja mi od jajo. Imam kravato. Nič se ne vidi. Ko bi imel vsaj za pivo. Danes imam vseeno srečo. Policije beži pred črnimi oblaki. Doma se skozlam. Slečem se in obesim hlače nad peč. Požrem kos kruha in čebulo in grem smrčat. Jutri moram spet tja.

Prijetno sranje oderuhi. Moj polton Moje sanje in vaše sranje in trepetanje. Namizi je tahla. Vsi se smejo. Rastejo jim kurci. Mulci plešejo step, možje so se stepli. Debeli imajo še čas. Caša je polna. Casopisi lažejo, kradejo kolnejo, prodajajo. Kupi! Kupi! Kupi gnilega sadja ležijo pred nogami gnilih ljudi. Kadi se od vsepovsod. Sodnik izreka kazen. Razen nas nihče ne ve kam plovemo. Vemo, da gre vse počasi. Molite za pridne, pokorne, plašne in tiste, ki ne vedo. Vedro gnojnice zlijen po sobi. Biti ali biti tepen? Enkrat te udarijo po gobu. Enkrat ti pokažejo pot. Kurvam teče po telesu. Fantje vreskozi razbijajo steklenice in krađejo kozarce. Špukajo po nizi, dekletom vse visi. Umazani spet pogleda vobo. V rokah ima kič iz gobca mu smrdi. Odločili so se razbiti še eno flašo. Glavo ima trdo, vendar ne tako. Špukajo po njemu in stopajo nanj. Leži, steklenica še razbije šele po petem poskusu. Kanarčki so frfotali. Fantje so puncam gledali v prsi. Odpeljejo jih. Kanarčki so najboljši pevce med zaporniki. Fantje špukajo po aktih. Potem gredo debatirat in se smejeti naivnim. Lek filozof si obriše rit.

Z ljubeznijo [REDACTED]

Ščiksek

Hočem imeti nadzvočno letala v kopalni kadi
Hočem biti govornik, da bi ljudem prinašal spanec
Hočem biti crknjen policijski pes, ker živega bi me bilo star
Dajte mi mir, dame bo vsaj nekaj spominjalo na vas.

Razumeete vse kar se ne da
upunjate nešobljene ustnice
držete, ko bi moralii greti
in vtičete se v stvari, ki ne obstajajo
pri prijetelji vrtete poročne ilme
vsako jutro telovadite
na sesanke se pripravljate
ker zelo radi citirate

merljivo in politično ate neoporečni in v življenju neizmenjivo
ste gutič barantit oljček, navješčni in vladu es umikati
ležete v ritič, pitate ne di do, in hodičte vzzavljano
levi, ko gre za zelodec in rizdeni, ko bi moralii napred
večino zadovoljiti, strahopečol, e znami e visečata dojkrati
nizpolnjene zelje in težave s sklepstjem

KARIERISTI

XX

V avtih drvijo,
več denarja si želijo.
Za položaje se borijo,
si palače gradijo.

So za vse
še najbolj pa za sebe.

Med nami so
in nas izkoriščajo.
Za vrati prežijo
in le nase mislijo.

So za vse
še najbolj pa za sebe.

Mlade v svoje ♀
vojake vzgajajo,
da se bodo za njih borili,
ko to potrebno bo.

So za vse
še najbolj pa za sebe.

Vrh druž be si lastijo
in s podrejenimi manipulirajo.
Druge za napake krivijo,
svoje delo najbolj cenijo.

So za vse
še najbolj pa za sebe.

Ned znanec

BALERINA KATERINA

Balerina Katerina,
vsako jutro na predavanja gre,
kjer pridno posluša in zapisuje si vse
Nikoli nič ne šprica
in na izpitih grebe se

Balerina Katerina
popoldne na balet hiti,
kjer noge dviguje in na prstih stoji.
Zvečer pa ob devetih ona že spi
in o svojem princu začenja sanjati.

Balerina Katerina

~~Številka XX~~
rada v ženski družbi je,
za fanti ne pogleduje in še nedolžna je.
Najrajši je kar doma,
kjer celo noč svojega medvedka cartlja.

Menda je Katerina
svojga princa le dobila,
ker že tri mesece
v nekem kloštru je.

GEZA SAJ SI PRIDEN FANT

Geza v šoli pridno se uči
 Geza same petice ima
 Geza učitelje posluša
 Geza vsako funkcijo sprejema
 Geza so izvolili za razrednega predsednika.

Geza mami rad pomaga
 Geza svojo sobo pospravlja
 Geza hodi zgodaj spat
 Geza očetu časopis prinaša
 Geza on odlično kuhat zna.

Geza saj si priden fant...

Geza se s športom ukvarja
 Geza za svoje zdravje skrbi
 Geza veliko tekmuje
 Geza vedno zmaguje
 GEZA SE SAMO SNEHILJA

Geza lju bi glasbo
 Geza zelo dobro igra klavir
 Geza se kulturno vede
 Geza veliko bere
 Geza francosko govoriti zna
 Geza Geza saj si priden fant...

Geza je član mladine
 Geza z vsem se strinja
 Geza nič ne kritizira
 Geza imajo vsi radi
 Geza on ne preklinja.

Geza za dekleti se ne žene
 Geza ne kadi
 Geza ne ponočuje
 Geza coca colo piye
 Geza je olikan fant.

Geza geza saj si priden fant
 Geza se lepo oblači
 Geza z vsem zadovoljen je
 Geza diplome dobiva
 Geza vsem pomaga
 Geza on vse zna.

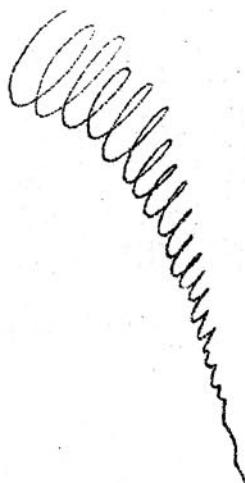
Geza se ne tepe
 Geza se ne joka
 Geza je nadarjen fant
 Geza na prihodnost misli
 Geza on enkrat velik bo.

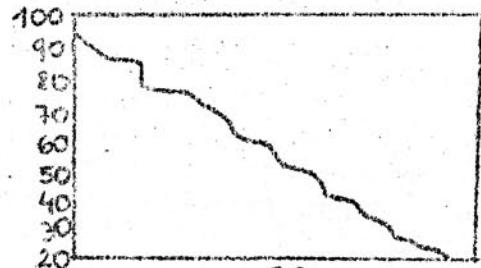
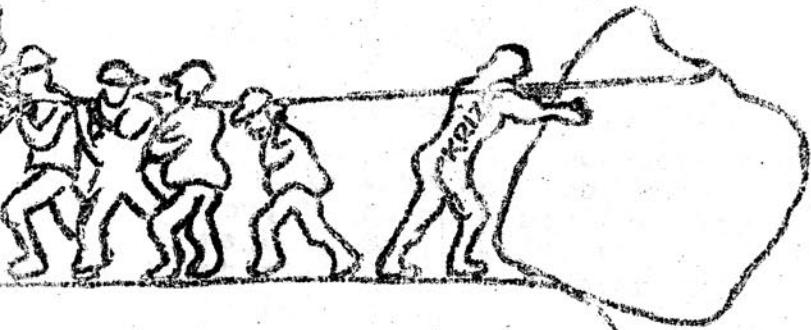
Geza geza saj si priden fant...

Geza ljubi domovino
 Geza starejše spoštuje
 Geza vsakega vljudno pozdravlja
 Geza vsem pomaga
 Geza bo postal inženir.

Geza živali in rastline ljubi
 Geza v trgovine hodi
 Geza lepo riše
 Geza ne more reči ne
 Geza on res idealen je.

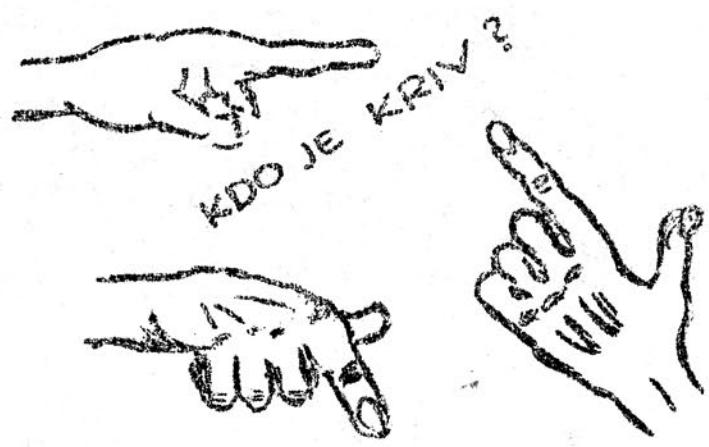
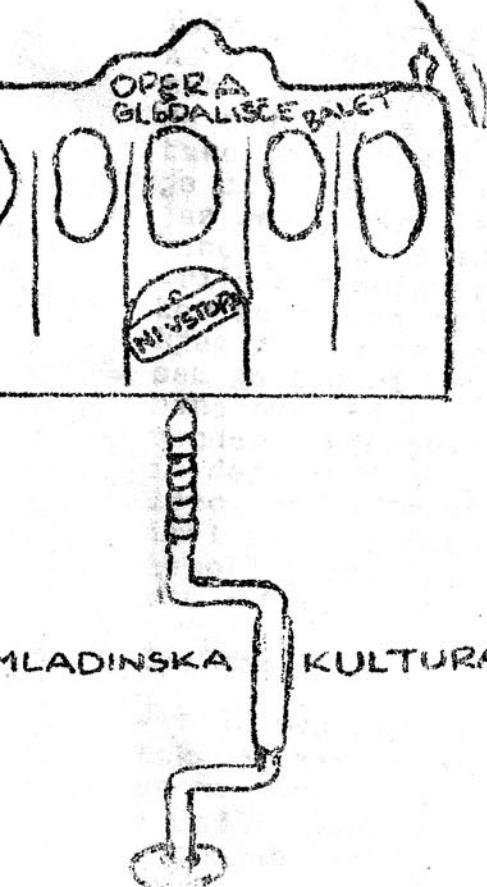
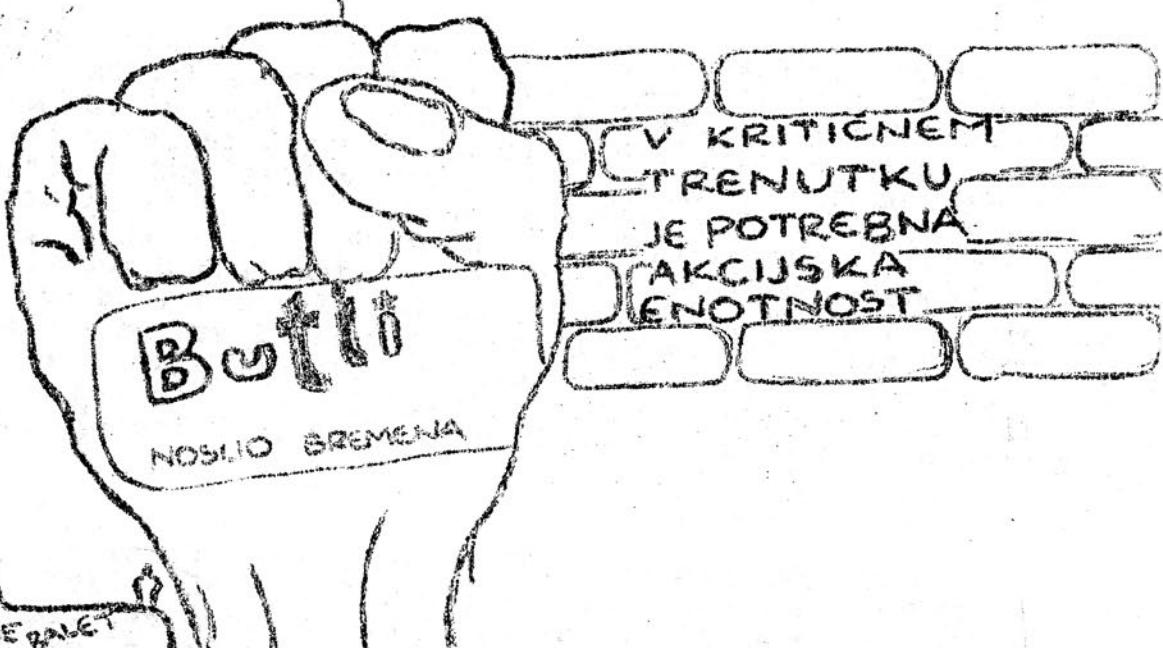
Geza Geza saj si priden fant...

19⁷² 82

URESNIČITEV
PROGRAMA
OBNOVE

ZAPUŠČENEMU DEKLETU

Odšel si! Pustil si me samo, kot garjavo psico potem, ko ti je razkrila svojo bolezen. Vendar zakaj? Zakaj? Jaz pa sem sanjalá kako bo lepo, kako bo lepo, ko si bova ustvarila dom, ki bo poln topline. Verjela sem ti. In prav to me sedaj najbolj boli, kajti verjela sem lažnim besedam. Zakaj si to storil? Kaj si res brez srca? Kaj so res bile tvoje besede le laž, le ena sama velika laž? Sedaj si odšel. Veš meni je žal. Žal mi je zato, ker bom morala sama uživati srečo. — Sama bom gledala otročička kako raste, kako je vse bolj podoben očetu. Vem, da ti bo podoben. Vem! ? Vem, da bo v srcu nosil tisti delček tvojega srca, ki je tako, tako dober. In vem tudi to, da bo tudi tebi žal. Vem to! To vem! A takrat dragi moj bo prepozno. Mnogo, mnogo prepozno. Kajti tudi v meni je mesto, kjer se bohoti Ponos!

Otrok

Poglej ga ! Poglej to bitjece. Pridi, pridi in ga poglej ne bo ti žal. Privekalo je na svet. — Pa vendar, tu je in jaz sem tu, le tebe ni! Veš nisem vedela, da bo tako težko pozabiti nate, si dopovedati, da te ni, da zame in zanj ne obstajaš. Sedaj živiš v drugem svetu meni in mojemu sinu nepoznanem. Ze veš? Ze veš, da si očka? In veš, da je sin in veš, da je tebi podoben! ? Od sedaj naprej upam močnejše. Upam, da bom spomin nate lahko skrila - v zadnji konec svojega srca, saj bo ves ostali del zavzel tvoj NE, MOJ sin. Potrudila se bom, da mu bom lahko nadomestila tebe, potrudila se bom in ga dobro vzgojila. Pa tudi to mu bom povědala - ko bo odrastel seveda - da naj nikoli ne naredi tega kar naredil je očka njegov! Vem, da bo dober, vem, da tega ne bo naredil.

Jokal je

Tako je že velik. Cel možak je že, tale moj sin. Ti ne veš kako si želim, da bi bil sedaj z nama. Tako lepo bi bilo, tako lepo. Veš danes je to bilo, ko stopil je v sobo objokan, da objokan je bil moj sin. In ko sem ga vprašala zakaj, zakaj tako joče, zakaj mu po licih tako debele solza teko, še bolj je zahlipal, pa vendar je rekел: "Mama, kje je moj očka sem jaz res pankrt, kaj me moj očka res noče, kaj me res nima rad? Zabolelo me je in preklela sem te, preklela že tisočkrat - dragi. Srila sem solze pred sinom in dejala mu: "Veš sine moj res je, kar so otroci dejali ti prej, tvoj očka te je zatajil!" Njegove oči so pogledale vamé in bile so obupane. Stisnila sem ga k sebi in že močneje se me je oprijel. In potem je nenadoma stisk njegovih ročic popustil, spet me je pogledal, vendar v njegovih očeh ni bilo več obupa sled. Fogledal me je, in dejal: "Bilo bi lepo, če bi bil zdaj tukaj z nama, bilo bi lepo, če bi se včasih z mano igral, bilo bi lepo, če bi me imel rad. Vendar saj imam tebe - saj mi je tudi tako dovolj lepo!" (oprosti, oprosti, če sem te prizadeka, vendar - saj veš - trudim se, da bi mu nadomestila tebe)

Spremenil se je

Jaz in moj sin živiva naprej. Živiva življenje, ki pa ni več takšno, kot je bilo. Moj sin ni več moj sin... Po tistem, ko so mu otroci razčeli resnico se je spremenil (klub njegovim zadnjim besedam) - ni več deček petih let, ki je bil zmeraj nasmejan, ki je bio nazigran, in ki je ral govoril.

drugačen, drugačen je sedaj. Ne smeji se več, ni več tako razigran in le po redko še ragovori se. Postal je resnejši vase zaprt in razmišljajoč postal je moj sin. Njegova lica niso več cvetoča, ampak so postala bleda in upadla. In zato te prekljinjam. Prekljinjam te, ker ga nisi še nikoli obiskal, ker še nikoli se nisi spomnil njegovega rostnega dneva, ker ga nisi še nikoli pobožval... Bodam preklet. Preklet bodi ti, ki naju nočeš poznati, ti, ki... ti..., ti..., ti... Bodam preklet, kajti zaradi tebe sem izgubila svojega sina.

Preveč je razmišljal - tudi na ulici - in tega, kar sem se najbolj bala, se je zgodilo. Ne, da bi pogledal levo, ne desnol, je stopil na cesto, stopil je in avto ga je zadel. Poteh so ga odpeljali... in tam je umrl... tam za belimi okni, tam za belimi stenami mi je sinek umrl. Moj sinek. Kaj mojega sinka res več ni? Kaj sem res zdaj sama, popolnoma sama - brez sinka-ostala. Ne saj ni res, saj on ni umrl... Vrnih se bo saj ga čakajo igrače, vrnih se bo fin spet bo čil in zdrav, spet bodo njegova lica cvetoča, spet se bo rad smejal in spet bova srečna.

Resnica

Stopam za krsto, za majhno belo krsto, kjer, so rekli, da moj sinek spi. Nisem sama, še veliko jih je. Noge so mi otopele, težke so, kot najtežji svinec. Gledam majhno belo krsto, gledam jo z izpitimi, izjokanimi očmi in ne trenem. Potem se ozrem po povorki in, zagledam tvoj obraz. Ne to ni res. Ti nisi tu, vem, da me varajo oči. Pa vendar, si, si. Stopaš za krsto, kjer deček spi deček, ki si mu očka bil ti, deček, ki je zaradi svojega očka umrl. Oti prekleti, ti prekleti. Zakaj so te sploh morale uzreti moje oči. Kajti v očeh je sedaj sovraštvo, neizmerno sovraštvo do tebe, ki sem te nekoč rada imela tako. Samo, kaj mi bo zdaj to? Kaj mi bo vse to, ko pa sem sedaj sama, popolnoma sama brez sinka ostala. NI GA. Ni ga več. Ni ga več v sobi, ne na dvorišču, ne pri sosedovih. Ni ga več. V sobi pa še zmeraj njegove igrače leže. Leže tako kot jih je pustil. Ja veš sinek tako kot si jih ti pustil. Nisem jih pospravljala, nisem, ker sem se bala, da bi z njih zbrisala tvoje ročice sled. Tvoje majhne, tvoje drobne, tvoje nežne ročice sled. Saj ti nisi umrl saj si tu z mano v sobi, saj se igraš na dvorišču, saj si pri sosedovih. Tu si saj se s tabo pogovarjam, Tu si saj se s tabo igram.

Popoln obup

Sedim pri mizi, sedim in pijem. Pijem! Rešitve ne vidim več drugje - le v pijači že. Kako je lepo, kako je lepo, ko si nažgan in ne veš in ne čutiš ničesar. Ne čutiš bolecine! Celo ne te, ki je nastala zaradi sinka, zaradi mojega sinka. Včasih se zelo razveselim, veselim se, da ga ni, da ga ni več na tem svetu, veselim se, da je umrl, da ga enostavno nimam več. Vendar, to se zgodi le v skrajni omami, omami, ki jo povzroča pijača, omami, ki je potem tako zoporna! Sram me je potem sram, ker mislim takoj ogabno, ker je moja pamet tako gnila že. Ljudje s prstom kažejo za mano, a jaz se takrat samo smejam, smejam se jim, ker jih preziram, preziram, pa ne vem zakaj. Tako enostavno - samo preziram jih, samo to! Zakaj še sploh obstajam, ko bi pa rada bila nič! Nisem vedela, da sem tako močna, da bom prenesla toliko pijače. Čudim se sama sebi, čudim se, da je telo že skoraj takšno, kot je nekoč bilo, se bom pila! Ne ljudje ne pričakujte od me, da se bom spremenila, ne pričakujte! Kajti tudi jaz ne pričakujem nič več od življenja! Nič! Le čakam že, da pride konec. Čakam in upam, da kmalu bo prišel.

Konec...

Končno! Končno sem spet po tolikih letih srečna. Srečna zato, ker čutim, da prihaja konec... Konec mojega bednega življenja. Tako prazna sem, ničesar ne čutim, ničesar ne vem, razen resnice, ki je lepa. Smejite se! Le, le ljudje še se smejet. Kajti tudi vam se bo nekoč kdo smejal. Sedaj se smejite, ker mislite, da se mi meša, ker mislite, da me je pičača popolnoma uničila. Priznam - unicila me je! Vendar ne vso... Samo moje telo, ki sploh ni več moje. Moja duša, srce, moj razum je še zdrav. Smejitesel! Le, le ljudje le še se smejet... Smejte se, mene pa pustite, da grem brez slovesa. Tako si želim! Zmeraj sem sovražila slovese in... jok. Smešno! Saj tukaj ni nikogar, ki bi se poslovil, ki bi jokal, km bi potočil solzo za mano, ki odhajam s tega sveta, ki odhajam in se spajam z NIČ, spajam se z nič in sem srečna, kajti spojila se bom s tem, kar sem zmeraj bila... na svidenje...

Hrtva

Tri dni. Tri dni že ležim mrtva tu v sobi. Nihče me ne pogreša. Nihče. Se zavedo se ne, da me ni bilo na spregled že tri dni. Tri dolge dni. Dvainsedemdeset dolgih ur. Do sploh kdaj kdo prišel, bo se sploh našel kdo, ki bo potrkal na moja vrata, nekdo, ki potem, ko mu ne bi hihče odgovoril še zmeraj vztrajal? NE! Zastonj čakas, si že pozabila, da nimaš prijateljev, da ni človeka, ki bi pogrešal te. Z gnila boš! Zgnila v tej sobi. In morda, morda bo le smrad tisti, tisti nekdo, ki bo povzročil, to, kar si želiš. Morda bo smrad, smrad zaradi tvojga gnitja, gnitja človeškega mesa - te našel-.

SI MAR SLEP

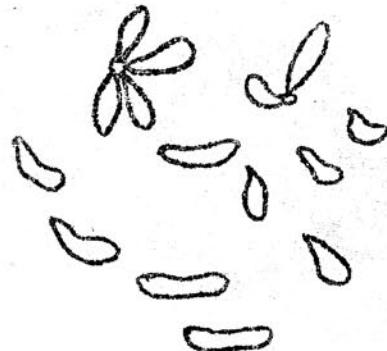
Njene oči te gledajo z občudovanjem,
Njene roke želejo božati tvoje,
njene usne si želijo tvojih...
Ti pa se le smejiš.

Smejiš,
kot da bi videl majhno deklico,
ki si je zaželetla prepovedane igrače.
Kaj res ne veš?

Ne veš, da hrepeni po tebi,
Ne vidiš, si ti mar slep?
Kajti veš, le slepec bi to lahko spregledal.
Ti pa nisi slepec

in ona to ve.
Ti pa nisi slepec
in ti to ve.

d

Finska brata Asko in Jorma Komsia sta potokla svetovni rekord v sedenju na mrvljišču. Dve uri in petinštirideset minut sta popolnoma naga bila paša za mrvlje, »ne da bi potočila eno samo solzo.«

Danii B.

Stara sem (tak) trinajst let in pisem pesmi. Vedno bo napisem kakšno pesem in jo nato na skrivaj berem (bo sem rama dona vedno na glas) jocem. Pesmege fanti že nisem imela (moji vrtniki namreč ne pišejo pesmi) imam pa lejeb temu marte lase. Veliko se ubavljam z prihodnjijo mojih zaljubljenih ročolcev. Tako imam rade Bracota, vendar mu tepe ne bom povедale ker nimam hrapavega glasu. Ponovila sem mu eno pesem: v parku satec diversa in rožice in medva na med. Če upravičajo me kje bom jih odgovorila le: medva se čutiira neče si željava.

MARIE

P.S. Ali lahko med polnim odnorom kadim?

TU SI PTIČICE, UZMI OVE NARUKVICE, TO TI JE POKLON OD DRŽAVE! NE ŽELIM NIKAKEV DRŽAVNE POKLONE!

LJUBI SVOJEGA BLIŽNJEGA

ZA VAŠ USPEH U ŽIVIJE IN POTEM

nasi junaki:
prosluh štajerskih vaških
pretegov ni več toliko, kot jih je
bilo včasih. Statistika takih dejanj
pripisuje Ormožu 3 tovrstna dejanja,
Veliki 5, Ptuj 3, Lenartu
2, Šentilju, Slovenski Bistrici,
Gorišnici in Majšperku pa po 1.

epidemija porno

večerov

BIA
ZASLUŽILI VSE PRIZNANJE

za začetnice in za izkušene mojstrice -

JE

Bolj poln in mesnat
je Venerin griček, hitreje
stežrtev vaše lastne seksualnosti
bolj moti, ker so drake

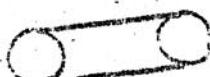
Naredila sem napako in si pobila drake na nogati. Zdaj melo

GREGORYJA WILKINSA IZ AVSTRALIJE, šteje šele 18 mesecev, so našli živega in zdrevega v otroški posteljici z mrtvo strupeno kačo. Ko sta prišla starša k zavesti, sta ugotovila, da je mali Gregory ubil kačo tako, da jo je ugriznil v glavo prej, kot je to uspel storiti kači.

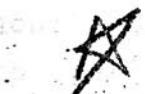
Sreča ...
 naj odprem oči
 naj razprem roke
 nad tvajim bogastvom
 - bogastvom sveta
 naj se skrijem v blatne poti preteklosti
 ker sem vso resnico preklela v prah

pogrešam te sreča
 potrebujem te sreča
 vse bi storila
 da bi postala človek sreče
 a bojim se resnice
 zato jočem ob udarcih
 te krute resnice

zaradi tebe
 sem človek ~~xxx~~ brez sreče
 zaradi tebe
 ki sem te nekoč preklela
 se sedaj zapiram v preteklost
 kjer čakam na prihodnost
 kjer čakam na te - sreča

~~Lidija~~

~~Izgintila oba~~

~~ki je bova -~~
~~ta odpelje me tja,~~
~~- on, ki ga ni~~
~~a nekoč pride~~

~~pa vendar ga ni~~

~~ki je z manjo,~~
~~hrepentim po njenem,~~
~~mislim, sanjam,~~

~~- on, ki ga ni~~

~~in se stopila~~
~~ki je pada v poleten noč~~
~~je kot snežinka,~~

~~- pa vendar je~~

~~ki ga ni~~
~~hrepentim po nekogn,~~
~~Mislim, sanjam~~

vestički

三

Iz zaupnih virov smo izvedeli, da bo Slovenijo prihodnje leto na festivalu za izbor popevke, ki bo zastopala Jugoslavijo na Evrovizijskem festivalu zastopala mariborska skupina Preporod s pesmijo njim najljubše skupine Hazard, Marie ne piši pesmi več!
(Kreže)

V Mariboru vlada spet normalno rock zatišje, zdaj, ko je idejni vodja mariborskih rockerjev, po dolgoletnih iskanjih, našel svojo muziko, se bodo morali odločiti tudi drugi: za svojim šefom; za Vajto ali za Srebrna krila (this is the question)

spominjano se

Bojda je bil nekoč v Mariboru moderen punk. (mi smo pa verjeli)

iščem iščeš išče

Radio Ljubljana in Koper in revija Džuboks iščejo nove prostore za delo. Stari prostori so namreč zasuti s kasetami in prošnjami za predstavitev, ki jim jih vztrajno pošilja neka skupina iz Maribora.

angleščina za začetnike

Članom skupine Carski rez želimo, da še naprej tako uživajo v svoji glasbi. Želeli bi tudi objaviti kakšno njihovo besedilo.

možnost zaslúžka

Znano gostišče pri Lenartu nudi skupini Spray iz Maribora redni angažman za igranje na sobotnih plesih

(šifra: lahke note)

diskografske novosti

Svojo prvo malo ploščo je posnela tudi priznana mariborska skupina Preporod. Se naslov skladb:
A stran: Hermina posodi mi svojo novo ploščo skupine Hazard
B stran: Ni važno, če jemlješ droge in pišeš vino, važno je, da noben koncert skupine Hazard ne gre mimo.

želím

Sem mlad psiholog (diplomirani) in bi želel delati v skupini The Drava country boys (če še, seveda, obstajajo)

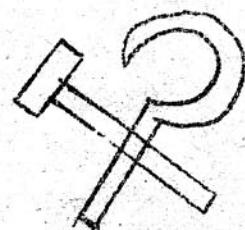
Uredništvo (začasno)
ki ne kadi
ne ponoćuje
niti coca collo piše:

Radko Brăćko	se z vsem strinja
Darja Farasin	imajo jo vsi radi
Marija Horvat	se kulturno vede
Bojan Tomažič	nič ne kritizira
Štefan Žižek	z vsem zadovoljen je (zato ne preklinja)

tudi avtorji prispevkov v BLA BLA BLA:

mislijo na prihodnost
ljubijo domovino
vsakega vlijudno pozdravljajo
za svoje zdravje skrbijo
svoje sobe pospravljajo
in tako izpolnjujejo potrebne pogoje,
da lahko pišejo v BLA BLA BLA

VABIMO VAS K SODELOVANJU

